

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobců

a) Ing. S. Š.,

b) B. Š.,

oba zastoupeni JUDr. Ondřejem Tošnerem,
advokátem se sídlem Slavíkova 1586/23, Praha 2

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy,
se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1

za účasti

Pavel Hnilička Realizace s.r.o., IČO: 47124075,
se sídlem Cukrovarnická 739/46, Praha 6
zastoupená Mgr. Danielem Thelenem,
advokátem se sídlem U Průhonu 1516/32, Praha 7,

Cetin, a.s., IČ 04084063,
Se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, čj. MHMP 39519/2020,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále též „stavební úřad“), sp. zn. SZ MCP6 038637/2018/OV/Ja, čj. MCP6 083589/2019, ze dne 24. 4. 2019, byl k žádosti o vydání společného povolení stavebníka, společnosti M Capital s.r.o., IČ 47124075, se sídlem Betlémské nám. 351/6, Praha 1, (právní předchůdce osoby zúčastněné na řízení), zastoupeného společností Pavel Hnilička Architekti, s. r. o., IČ 28490771, se sídlem Cukrovarnická 739/46, Praha 6, podle ustanovení § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, **schválen stavební záměr pro stavbu označenou jako „Bydlení X novostavba rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami včetně připojení na inženýrské sítě a nových vjezdů, Praha 6 – X, na pozemcích parc. č. X, Y a Z, vše v k. ú. X“, včetně napojení na veřejnou technickou infrastrukturu (přípojka kanalizace, vodovodu, plynovodu, elektro a telefonu) a současně byly stanoveny podmínky pro umístění a provedení stavby.**
2. V odvolacím řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1628175/2019/STR, mj. i na základě odvolání žalobců, bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí čj. MHMP 39519/2020 ze dne 6. 1. 2020, kterým bylo rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno a námitky žalobců zamítnuty.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

3. Žalobci, jakožto vlastníci sousedícího pozemku parc. č. S a domu č. p. X k. ú. A na něm postaveném, v **první žalobní** námitce namítají, že schválená stavba není v souladu s urbanisticko-architektonickým charakterem stávající zástavby a prostředí, a to s ohledem na její výšku a objem. Navrhovaný objekt je min. **o 85 cm vyšší než nynější zástavba** a bude tak převyšovat a zastiňovat i novou zástavbu dvou rodinných domů, která se vystavěla poslední rok. Daná lokalita je přitom charakteristická malými domky, které drží takřka stejnou maximální výšku hřebene, což je patrné již při průchodu zmíněnou ulicí. Projekt s navrhovanou výškou tak je v místě nepřijatelný. Stejně tak navrhovaný **objem stavby** není odpovídající rázu a charakteru stávající zástavby ulice X. V navrhovaném projektu se investor snaží na pozemku, který je koncipován pro rodinný dům, vytvořit **dva řadové domky**, a tím zcela opomíjí fakt, že sousední budovy, včetně domu žalobců, ztratí jakékoliv soukromí a světlo. Navrhovaná stavba tak nerespektuje ustanovení § 20 odst. 1 nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016 kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), (dále jen „PSP“) a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., kterou jakožto právní předpis vyšší právní síly, je rovněž nutno na věc aplikovat, čímž je v rozporu se stavebním zákonem a

správním řádem. Žalovaný tak v rozporu s § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu dostatečně nechránil veřejný zájem a nerozhodl na základě zjištěného stavu věci.

4. Druhá žalobní námitka míří do **zpracování balastních vod**. Dle žalobců nebylo doloženo, že při provádění stavby nedojde k ohrožení sousedních pozemků a staveb, a to z důvodu řádného řešení balastních vod a hrozí, že se balastní vody mohou hromadit za opěrnou zdi a výrazně snížit její statickou a opěrnou funkci, a v dlouhodobém horizontu může dojít k oslabení, nebo znehodnocení této zdi a tím i k ohrožení pozemku a domu žalobců. Dle dlouhodobých geologických průzkumů se naměřil průtok šachtami 8 m³ denně. Žalovaný tím porušil § 68 odst. 3 správního řádu, neboť absentuje řádné odůvodnění rozhodnutí, ale i § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť žalovaný pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, jakož ani nezjišťoval všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Žalovaný dále řádně nepřezkoumal splnění podmínek ust. § 41 odst. 1 a 2 PSP, jelikož nebyl zpracován hydrologický posudek, žalovaný tak nerozhodoval na základě řádně zjištěného stavu věcí ve smyslu ust. § 3 správního řádu.
5. Třetí žalobní námitka namítala, že stavba nesplňuje **požadavky na osvětlení** dle ust. § 45 PSP, neboť nadměrně zastiňuje nemovitosti žalobců, což představuje nepřípustné narušení kvality prostředí a pohody bydlení a nesplňuje ani normové hodnoty osvětlení. Žalobci tuto námitku doplnili podáním ze dne 7. 4. 2020, ve které uvedli, že místnost č. 1.02. má v současnosti dle ČSN vyhovující hodnoty činitele denní osvětlenosti v interiéru i hodnoty činitele denní osvětlenosti zasklení okna z vnější strany. V navrhovaném stavu dojde ke snížení těchto hodnot na hodnoty nevyhovující. Podáním ze dne 19. 6. 2020 žalobci tuto námitku doplnili o tvrzení, že dle znaleckého Ing. Pelecha ze dne 19. 6. 2020, činitel denní osvětlenosti v místnosti 1.03 (obytná místnost) nemá s navrhovaným objektem vyhovující denní osvětlení dle požadavku normy ČSN 73 0580-2, jelikož stínění navrhovaným objektem je vyšší, než jaké norma připouští.
6. Čtvrtá námitka směřuje do koncipování rodinného domu, kdy stavebník nestaví jeden rodinný dům, ale **rodinné domy dva** se samostatnými vstupy a vjezdy a samostatných vnitřních schodišť. Na jednom pozemku však dle ust. § 20, resp. § 21 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., může být pouze jeden rodinný dům.
7. V neposlední řadě žalobci namítají, že navrhovanou stavbou je dotčeno jejich vlastnické právo a to v důsledku **zhoršení kvality a hodnoty prostředí** v jejich domě včetně zhoršení osvětlení nemovitosti žalobců a jejich soukromí a také k poklesu hodnoty jejich nemovitostí. Realizací stavby může dojít k negativnímu ovlivnění stability sousedních pozemků.
8. Žalobci své žalobní námítky dále rozvedli v podáních ze dne 19. 6. 2020 a 10. 7. 2020
9. **Žalovaný** navrhl zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření dále uvedl, že urbanistické uspořádání (struktura) daného území je jasně dané. Jedná se o volný pozemek situovaný mezi stávající bytovou zástavbou, tvořenou převážně rodinnými domy. Vztah k veřejnému prostranství stávající zástavby je v této části ul. X jednotný – stavby jsou situovány až na uliční čáře, zpravidla umístěny v celé hloubce pozemku až k opěrným zdem pod ulicí Y. Mezi jednotlivými trakty budov vznikly malé dvorky (atria). Stavby jsou maximálně dvoupodlažní se šikmou střechou s využitým podkrovím. Navrhovaná stavba výše uvedené charakteristiky splňuje. Skutečnost, že stavba do stávající zástavby zapadá, dokládají i vizualizace, které jsou součástí dokumentace stavby, viz Průvodní zpráva.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

10. Pokud jde o posouzení výškového řešení, podle pražských stavebních předpisů nelze porovnávat maximální výšku stavby, tzn. výšku hřebenu střechy. Pro posouzení výškového řešení se posuzuje regulovaná výška budovy, kterou se rozumí „vzdálenost měřená svisle od nejnižšího bodu přilehlého terénu po úroveň hlavní římsy. Úroveň hlavní římsy se rozumí průnik vnějšího líce obvodové stěny a horní hrany střešní krytiny nebo horní hrana atiky.“ (§ 27 odst. 1 PSP). Výška hlavní římsy posuzovaného záměru (+315,33 m n.m. Bpv., regulovaná výška 7,42 m) respektuje výšku hlavní římsy stávajících objektů v ul. X. Hlavní římsa navrhované stavby je ve výšce 7,42 m, hlavní římsa objektu č. p. B v k. ú. X je ve výšce 7,5 m, objektu č. p. C v k. ú. X ve výšce 10,6 m, objektu č. p. D v k. ú. X ve výšce 9,9 m. Navrhovaná stavba s regulovanou výškou (od terénu po hlavní římsu) 7,42 m (směrem do ulice) a 8,76 m (směrem do atria/dvora) je umístěna v souladu s výškovou regulací definovanou PSP.
11. Tvzení žalobců, že „navrhovaný objem stavby není odpovídající rázu charakteru stávající zástavby ulice X nelze přisvědčit. V případě navrhované stavby se jedná o stavbu s 80 % zastavěností pozemku (z celkové výměry 268 m² je zastavěno 216 m²). V okolí navrhované stavby v k. ú. X, v ul. X, Praha 6, se nacházejí objekty k bydlení obdobných výšek a objemů – viz např. objekty – č. p. B na pozemku parc. č. W je stavbou s 63 % zastavěností pozemku (z celkové výměry 367 m² je zastavěno 233 m²), č. p. D na pozemku parc. č. WA je stavbou se 100 % zastavěností pozemku (z celkové výměry 216 m² je zastavěno 216 m²), č. p. C na pozemku parc. č. WB je stavbou s 30 % zastavěností pozemku (z celkové výměry 374 m² je zastavěno 111 m²).
12. Skutečnost, že navrhovaná stavba (včetně jejího objemu) odpovídá rázu a charakteru území, do něhož je umísťována, dokládá i souhlasné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče (MHMP OPP), sp. zn. S-MHMP 1834800/2017, čj. MHMP 467027/2018 ze dne 21. 3. 2018, který se k záměru vyjadřoval jako dotčený orgán státní památkové péče na území hl. m. Prahy a ve svém závazném stanovisku mj. uvedl: „Hodnota posuzovaného objektu spočívá zejména v tom, že hmotově vychází z charakteru historické zástavby vč. výšky a detailů, zachovává urbanistické rozložení, i když jeho podoba prošla již dílčími změnami.“. Dále je zde uvedeno, že stavba nenaruší historické prostředí dané zóny ani estetický výraz domu, respektuje prostorové uspořádání zóny ve formě a míře odpovídající jednotlivým jejím částem i celku.
13. K tvrzenému rozporu s ustanovením § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, žalovaný uvedl, že tato vyhláška se v případě záměru zpracovaného podle PSP nepoužije; na území hl. m. Prahy je neaplikovatelná viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 3. 2017, čj. 6 A 142/2015-51.
14. Přisvědčit nelze ani tvrzenému rozporu žalobou napadeného rozhodnutí s ustanovením § 76 odst. 2 stavebního zákona, neboť stavebník požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona dbal.
15. Stejně tak nelze přisvědčit ani tvrzenému rozporu žalobou napadeného rozhodnutí s ustanovením § 94o odst. 1 písm. a) stavebního zákona, neboť záměr splňuje požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů (vyhlášky č. 503/2006 Sb., PSP). Rozpor žalobou napadeného rozhodnutí nebyl shledán ani s ustanovením § 94p odst. 2 stavebního zákona, neboť důvod k zamítnutí žádosti stavební úřad neshledal. V čem by měl spočívat rozpor žalobou napadeného rozhodnutí s ustanoveními § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu, není zřejmé. Žalobci své tvrzení v tomto směru nekonkretizovali.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. Na pozemku stavby se nachází akumulární jímka, do které jsou svedeny balastní vody ze štol Vojtěch. Tu hodlá stavebník odstranit a nahradit ji dvěma akumulárními jímkami (každá 6,1 m³), do nichž bude stékat jednak voda dešťová a jednak voda přitékající do štol Vojtěch ze skal, které ohraničují lokalitu z jihu. Součástí dokumentace je Hydrogeologické vyjádření k projektu objektu na pozemku parc. č. X v k. ú. X z 10/2018, zpracované společností INSET s. r. o. Spoluautorem zprávy je Mgr. L. Š., držitel odborné způsobilosti v inženýrské geologii a hydrogeologii č. 2381/2018. Ze zprávy vyplývá, že přítok do jímky (jímek) ze štol Vojtěch je 0,6 – 1,2 l/hod, tj. max. 0,029 m³/den, (nikoliv žalobci uváděných 8 m³). V dokumentaci je doložen výpočet, který prokazuje, že při užívání domu (splachování WC + sezónní zálivka zelených ploch) bude veškerá dešťová i balastní voda zužitkována a bude nutné dočerpání vody do systému souhrnně v množství cca 11 m³/rok.
17. Souhlas s navrhovaným řešením vydala Pražská vodohospodářská společnost, a. s., ve svém vyjádření čj. 5353/18/2/02 ze dne 30. 10. 2018. Vlastník pozemků parc. č. T, Y, U, V v k. ú. X vydal se stavbou souhlas za splnění podmínky dodržení podmínek daných mandátním správcem pozemku parc. č. Y v k. ú. X společností Liga-servis, s. r. o. Uvedená společnost vydala souhlasné stanovisko čj. 3/2018 ze dne 8. 1. 2018 a doplnila 24. 10. 2018 s realizací posuzovaného záměru. Ve vyjádření je přímo uvedeno „*Navrhovaný RD se svým dvorním traktem přimyká přímo k opěrné zdi ... svým konstrukčním řešením přispívá ke stabilitě této stěny. Navržené řešení RD svádí balastní vodu do navržených akumulárních nádrží, ze kterých je voda dále využívána pro zálivku a splachování WC. Původní jímka je zrušena. Vstupní kontrolní otvor šachty opěrné zdi zůstává nedotčen.*“.
18. Žalobci v odvolání proti žalobou napadenému rozhodnutí nenamítali, že „*Nebylo doloženo, že při provádění stavby nedojde k ohrožení sousedních pozemků a staveb, ... V řízení nebyly doloženy podklady prokazující, že stavbou ... nedojde k dotčení sousedních nemovitostí, tj. že stavbou nebude narušena stabilita sousedních pozemků a staveb.*“ Stejně tak nenamítali porušení ustanovení § 41 odst. 1 a 2 PSP, jak to činí v nyní podané žalobě. Tvrzení žalobců o porušení ustanovení § 68 odst. 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu tudíž nelze přisvědčit. Žalovaný odvolací námitku žalobců týkající se zpracování balastních vod řádně vypořádal a odůvodnil na základě skutečností vyplývajících z předloženého spisového materiálu.
19. Návrh základových konstrukcí, likvidace dešťových a balastních vod je proveden na podkladě hydrogeologického posouzení lokality autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb a naprosto akceptuje závěry hydrogeologického posouzení.
20. Součástí spisového materiálu je Studie zastínění vypracovaná v 08/2018 společností DEKPROJEKT s. r. o., IČ 27642411, se sídlem Tiskařská 257/10, Praha 10, opatřená razítkem Ing. V. Z., Ph.D., autorizovaného inženýra v oboru pozemní stavby, znalce pro oslunění, denní a umělé osvětlení, jejíž předmětem je posouzení zastínění rodinného domu na pozemku parc. č. S v k. ú. X ve spoluvlastnictví žalobců. Ze závěru předmětné studie vyplývá, že všechny obytné místnosti splňují požadavky na denní osvětlení dle ČSN 73 0580-2 a PSP (§ 45) a míra stínění rodinného domu na pozemku parc. č. S v k. ú. X navrhovanou stavbou je vyhovující. Tvrzení žalobců o nadměrném zastínění a nepřípustném narušení kvality prostředí a pohody bydlení, či porušení ustanovení § 45 PSP neobstojí. Kromě toho, nařízením Rady hl. m. Prahy č. 14/2018 byly s účinností od 8. 11. 2018 v ustanovení § 45 PSP zrušeny odstavce 1 a 2, týkající se proslunění.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Dále uvedl, že se nejedná o dva řadové domy (definici řadového domu navíc PSP ani neobsahuje), ale o jeden rodinný dům, stavbu individuálního bydlení, která odpovídá definici rodinného domu podle ustanovení § 2 písm. u) bod 1. PSP, jež stanoví, že „stavbou individuálního bydlení“ se rozumí „rodinný dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví;“, přičemž podkroví § 2 písm. o) PSP definuje jako „prostor převážně vymezený konstrukcí šikmé střechy; v podkroví se mohou nacházet podkrovní podlaží;“. Navrhovaná stavba bezesporu citované definici odpovídá. Jedná se o stavbu určenou na trvalé rodinné bydlení, obsahující dva samostatné byty, dvě nadzemní podlaží a podkroví (v daném případě prostor vymezený společnou konstrukcí šikmé střechy a společné základové desky). Pro úplnost lze uvést, že předmětná stavba pro bydlení stojí na jediném společném základu, je zastřešena jednou společnou sedlovou střechou, má jednu sadu přípojek (kanalizace, vodovod, plynovod, elektro, telefon). Z požadavků ustanovení § 36 odst. 2 a § 37 odst. 2 PSP vyplývá nutnost samostatného napojení každé stavby na veřejný vodovod a kanalizaci. Předmětná stavba je navržena jako jeden objekt s jedním napojením na technickou infrastrukturu, se dvěma byty. Její specifické dispoziční řešení reaguje na unikátní podmínky stavebního pozemku, kdy se jižní část pozemku stavby vypořádává se 7 metrů vysokou betonovou stěnou, na jejímž vrchu probíhá komunikace Y. I v případě, že by se jednalo o dva objekty se samostatným napojením na technickou infrastrukturu, byly by tyto bez problémů povolitelné. Na jednom pozemku podle PSP může být umístěno více staveb pro bydlení. Tvrzení o existenci dvou rodinných domů z důvodu absence provozní a konstrukční propojenosti, nemá oporu v právních předpisech. Ani skutečnost, že jednotlivé byty jsou odděleny středovou nosnou zdí domu, ještě neznamená, že se jedná o dva rodinné domy. Provozní propojenost samostatných bytů v jednom rodinném domě není podmiňující. Skutečnost, že rodinný dům má dva samostatné byty situované vertikálně, se samostatnými vchody, vjezdy, samostatným vnitřním schodištěm, je pro posouzení, zda se jedná o stavbu jednoho či dvou rodinných domů, irelevantní. Právní předpis totiž taková „kritéria“ pro definici rodinného domu nestanoví.
22. Navrhovaná stavba s dvorní částí ve tvaru obráceného T splňuje koncept stavby s malými dvory (atrii). Dvory (atria) jsou ústředním motivem navrhované stavby a v návrhu jsou hned dva (jeden orientovaný východně k pozemku žalobců, druhý západně), aby nebyla omezena budoucí výstavba na dosud nezastavěném sousedním pozemku. Právě zajištění vzájemného soukromí a prosvětlení obou objektů (stávajícího rodinného domu žalobců a povolené stavby) je hlavním smyslem těchto dvorů. Stavebník právě v zájmu zachování soukromí obyvatelů sousedních staveb neumísťuje okna obytných místností do průčelí těchto dvorů, orientovaných na sousední pozemky. Navrhovaná stavba je stavbou pro bydlení, tedy stavbou, u níž jsou již z povahy věci nadměrné imise hlukem prakticky vyloučené a související doprava minimální. K tvrzení žalobců o údajném poklesu hodnoty jejich nemovitosti, což navíc žalobci v odvolacím řízení také nenamítali, žalovaný uvedl, že žalobci nepředložili jediný důkaz svého tvrzení (své tvrzení nedoložili např. výpočty, které by prokazovaly výrazné snížení hodnoty jejich nemovitostí v důsledku realizace navrhované stavby). S ohledem na závěry Ústavního soudu uvedené v usnesení sp. zn. I. ÚS 3197/18 ze dne 15. 1. 2019 neobstojí ani tvrzení žalobců o údajném poklesu hodnoty jejich nemovitosti z důvodu realizace předmětné stavby (zhoršení osvětlení, soukromí).
23. **Osoba zúčastněná** na řízení navrhla žalobu zamítnout a dále uvedla, že stavba nejen že je v souladu s urbanisticko-architektonickým charakterem stávající zástavby a prostředím, ba

co více, charakter území respektuje, dokresluje, a svým důmyslným koncepčním řešením stávající zástavbu esteticky a důvtipně vylepšuje. Ulice navíc nejen že je svažité, tj. stoupá, ale rovněž pozemky (včetně pozemku, na němž se bude nacházet stavební záměr, jakož i pozemku, kde se nachází dům žalobců), jsou umístěny ve svahu. To mimo jiné znamená, že budovy nacházející se nad stavebním záměrem v ulici Y (a nad pozemkem žalobců), jsou pohledově výš než stavební záměr. Stavební záměr z ostatní zástavby nijak nevybočuje, naopak, viz shora citované závazné stanovisko Odboru památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21. 3. 2018.

24. Osoba zúčastněná na řízení především zdůrazňuje skutečnost, která sice nemá právní, nýbrž faktický rozměr, avšak ten je významný pro řízení. Pro území je charakteristická hustší zástavba s domy přiléhajícími jeden k druhému, s atrií, příp. malými zahradami. Takové území klade vysoké nároky na důmyslnost každé stavby tak, aby byla zároveň uživatelsky přívětivá k jejím vlastníkům a budoucím obyvatelům, ale rovněž ke svým sousedům. Novostavba nacházející se na pozemku žalobců bohužel vykazuje znaky určité architektonické nedůslednosti, neboť zcela nelogicky zjevně nepočítala s tím, že vedle ní může vzniknout sousední dům – situace v ulici je přitom taková, že prázdná v místě, kde se bude nacházet stavební záměr, je vysoce neestetické. Novostavba žalobců tedy nepočítala s tím, co bylo zjevné, tj. že místo jistě nezůstane prázdné navěky, a nešťastně orientovala okna obytných místností přímo do průčelí dvorů orientovaných na další stavební pozemky. Toto umístění je nešťastné a nedomyšlené. Osoba zúčastněná na řízení odmítá nést následky nedomyšleného architektonického řešení domu žalobců. A to přesto, že osoba zúčastněná na řízení na rozdíl od žalobců byla při stavbě domu žalobců k nim maximálně vstřícná.
25. Stavební záměr všemi svými prvky odpovídá pojmu rodinný dům, jakkoliv jeho definice v právních předpisech absentuje. Rodinný dům je koncipován jako jedna stavba se dvěma bytovými jednotkami, které navenek působí jako jeden souvislý celek. Na pozemku by mohly být povoleny i domy dva, neboť podle PSP může být na jednom pozemku povoleno více staveb, nikoliv jediná.
26. Zúčastněná osoba dále v návrhu na zrušení usnesení, kterým byl přiznán žalobě odkladný účinek, uvedla, že žalobci zcela zjevně zlovolně a šikanózně zneužívají institut správní žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku správní žaloby k tomu, aby mařili stavební záměr osoby zúčastněné na řízení, jelikož netvrdí a nemohou tvrdit, že byli na svých právech souvisejících s osvětlením jejich nemovitosti (tj. domu č. p. A) zkráceni rozhodnutím správního orgánu v podobě společného rozhodnutí či napadeného rozhodnutí (či úkonem správního orgánu v řízení vydání rozhodnutí předcházejícím), neboť ve správním řízení žádná tvrzení týkající se osvětlení nepředkládali a ani předkládat nemohli, a to jednoduše z důvodu, že v té době v 1. nadzemním podlaží jejich domu byla garáž a technická místnost, na něž nyní namítané přísné technické normy týkající se osvitu nedopadají
27. Soud nařídil ve věci jednání na den 22. června 2022. Při jednání žalobci zopakovali podstatu svých žalobních námitek. Nad rámec toho uvedli, že žalobcům nebylo dovoleno postavit vyšší dům a dům zúčastněné osoby je vyšší než ten jejich.

III. Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, a to s ohledem na to, že k poštovní přepravě byla předána dne 23. 3. 2020, uvážil takto.
29. Soud předně uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
30. Podle § 68 odst. 2 správního řádu *[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
31. Co se týče námítky **nepřezkoumatelnosti** napadeného rozhodnutí, soud odkazuje na judikaturu správních soudů, dle které zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede žádné konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevyporádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Popsané nároky přitom platí i v případě, kdy správní orgán rozhoduje na základě volné správní úvahy, neboť i v takovém případě musí být jeho rozhodnutí přezkoumatelné a musí být zřejmé, že ze stanovených mezí a hledisek správního uvážení nevybočil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3 As 24/2004, č. 739/2006 Sb. NSS).

32. Soud má za to, že žalobou napadené rozhodnutí shora uvedené zákonné i judikatorní požadavky na jeho odůvodnění splňuje. Z jeho odůvodnění jsou zřejmé úvahy, kterými se žalovaný řídil při rozhodování o odvolacích námitkách, které všechny rovněž dostatečně vypořádal.
33. Soud při posuzování dalších námitek vycházel z následující právní úpravy:
34. Podle čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR *[m]inisterstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.*
35. Podle § 43 odst. 5 stavebního zákona *[ú]zemní plán je závazný pro pořízení a vydání regulačního plánu zastupitelstvem obce, pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí. Poskytování prostředků z veřejných rozpočtů podle zvláštních právních předpisů na provedení změn v území nesmí být v rozporu s vydaným územním plánem. Územní plán hlavního města Prahy je závazný též pro územní plán vydaný pro vymezenou část území hlavního města Prahy.*
36. Podle § 79 odst. 1 stavebního zákona *[r]ozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.*
37. Podle § 90 stavebního zákona *[v] územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu: a) s vydanou územně plánovací dokumentací, b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.*
38. Podle § 92 odst. 2 stavebního zákona *[n]ení-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne.*
39. Podle § 2 odst. 4 správního řádu *[s]právní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*
40. Podle § 3 *[n]evyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
41. Podle § 50 odst. 3, 4 správního řádu *[s]právní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přiblíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

42. Co se týče **první žalobní** námitky, že schválená stavba není v souladu s urbanisticko-architektonickým charakterem stávající zástavby a prostředí a to s ohledem na její výšku a objem, kdy navrhovaný objekt je min. **o 85 cm vyšší než nynější zástavba** a bude tak převyšovat a zastíňovat kromě jiného i stavbu žalobců, soud uvádí následující:
43. Podle § 20 odst. 1 PSP *[p]ři umístování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce.*
44. Při hodnocení prvního žalobního bodu soud předně uvádí, že žalobce ve správním soudnictví nemůže uplatňovat obecná veřejná práva a jejich porušení (zastínění jiných domů), ale vždy musí tvrdit a namítat porušení svých veřejných subjektivních práv (srov. ust. § 2 s.ř.s.).
45. V obecné rovině pak soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že se žalovaný touto odvolací námitkou zabýval a přezkoumal soulad prvostupňového správního rozhodnutí se zákonem (ust. § 89 odst. 2 správního řádu). Soud má za to, že hodnocení žalovaného týkající se souladu s urbanisticko-architektonickým charakterem stávající zástavby na straně 4 a násl. rozhodnutí nevykazuje žádné znaky svévole. Soud zcela souhlasí se závěrem žalovaného, že navrhovaná stavba svým vzhledovým uspořádáním i hmotovými poměry není žádným extrémním netypickým řešením, naopak stávající zástavbu s ohledem na komplikovanost daného území (svah a opěrná zeď) vhodně doplňuje.
46. Dále je zjevné, že správní úřady konkrétně posuzovaly poměry v daném území - uvedly rozměry – výšku i poměr zastavěnosti pozemku okolních staveb. Z rozhodnutí dále plyne, že předmětná stavba respektuje výškovou hladinu dané oblasti ve smyslu § 25 a násl. PSP, i když je zřejmě o něco vyšší než stavba žalobců. Žalobní námitka je tak nedůvodná.
47. Co se týče tvrzení žalobců, že jim nebylo dovoleno postavit vyšší dům a dům zúčastněné osoby je vyšší než ten jejich, soud uvádí, že považuje tuto námitku přednesenou až při jednání ve věci za opožděnou a proto se jí nebude zabývat.
48. Ve druhé žalobní námitce žalobci brojili do způsobu **zpracování balastních vod**.
49. Dle ust. § 41 odst. 1 a 2 PSP *[s]tavba se musí zakládat způsobem odpovídajícím základovým poměrům zjištěným geotechnickým a hydrotechnickým průzkumem a nesmí být při tom ohrožena stabilita jiné stavby. Požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle normy uvedené v § 84. Při zakládání staveb se musí zohlednit případné vyvolané změny základových podmínek na sousedních pozemcích určených k zastavění a případná změna režimu podzemních vod.*
50. Soud předně uvádí, že listinami doloženými žalobci do spisu, které byly při jednání provedeny k důkazu („Historická dokumentace“ Ing. V. J. zak. č. 040/01, „Opěrná stěna v ulici X“ inženýrskogeologický a geotechnický průzkum zak č. 518/2001, „Odvodnění opěrné zdi“ Atelier NAO spol. s r.o. červen 2001, „Úprava odvodnění štol opěrné zdi N.“ 01/2011, „N.“ hydrogeologický posudek kvality podzemních vod na parcele č. S, „Úprava odvodnění opěrné zdi N. na pozemku S“ souhrnná technická zpráva 2015 a průvodní zpráva) bylo sice prokázáno, že se jedná z hydrogeologického hlediska o stavebně náročnou oblast, nicméně způsob, jak žalovaný vyřídil tuto námitku, resp. technické řešení navrhované stavby tyto listiny nijak nezpochybnily. Naopak v listině nazvané „Úprava odvodnění štol opěrné zdi N.“ 01/2011, se v závěrech na straně 21 uvádí, že upřednostňována je varianta

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

řešení, která počítá se zaústěním vod do jednotné kanalizace, tak, jak je to stavebníkem navrhováno.

51. Z hydrogeologického vyjádření společnosti INSET s.r.o., která je založená ve správním spise, rovněž plyne, že řešení stavebníka – stávající jímku nahradit dvěma akumulacími jímkami, do kterých budou svedeny balastní vody s tím, že havarijný přepad z akumulacích nádrží bude odveden do městské kanalizace, s čímž souhlasila Pražská vodohospodářská společnost - splňuje hydrogeologické požadavky této oblasti a stavba ji tak nemůže ohrozit, je tedy v souladu s ust. § 41 odst. 1 a 2 PSP. Ze shora uvedeného hydrogeologického vyjádření společnosti vyplývá, že toto řešení je adekvátní i pro období zvýšených srážek.
52. Pokud žalobci v žalobě nově upozorňují na přítok uváděný v této studii z roku 2001 cca 0,125 l/sec, soud uvádí, že i tento několikanásobně větší přítok, než přítok uváděný z výše uvedeném hydrogeologickém vyjádření společnosti INSET s.r.o., byl původně řešen vybudováním jímky o objemu o objemu 17,7 m³, kterou stavebník vymění za dvě jímky menší o velikosti 6,1 m³, které mají být využity na splachování WC a zálivku, s tím, že možný přepad je zabezpečen vyústěním do kanalizace. Soud má tedy za to, že z listin založených ve správním spise i z listin doložených žalobci s ohledem na využívání vody z jímek a maximální rozdíl v objemu těchto jímek v hodnotě 5,5 m³ oproti původnímu stavu, který je zabezpečen právě zaústěním do kanalizace, ani v období největších dešťů nemůže dojít k ohrožení staveb balastními vodami.
53. I tato žalobní námitka je tak nedůvodná.
54. Třetí žalobní námitka namítala, že stavba nesplňuje požadavky na **osvětlení** dle ust. § 45 PSP, neboť nadměrně zastiňuje nemovitosti žalobců. Žalobci svou námitku doložili znaleckým posudkem soudního znalce Ing. Marcela Pelecha ze dne 19. 6. 2020, č. 02/02/2020. V závěru tohoto posudku (odpověď znalce na zadané otázky) je uvedené, že činitel denní osvětlenosti v části č. 1.03 *obytné místnosti* v 1. NP objektu č. p. A po stavbě navrhovaného objektu Bydlení X není vyhovující dle ČSN 73 0580-2; stínění části č. 1.03 *obytné místnosti* v 1. NP objektu č. p. A navrhovaným objektem Bydlení X, vyjádřené hodnotou D_w , je vyšší, než jaké připouští pro stanovené kategorie ČSN 73 0580-1 (v žádném z posuzovaných bodů nedosahuje hodnota D_w požadavky ani pro nejnižší 4. kategorii s hodnotou $D_w = 24 \%$).
55. V době rozhodování o navrhované stavbě však v prvním nadzemním podlaží domu žalobců byla umístěna *garáž a technická místnost*, na které jsou kladeny nižší požadavky ohledně osvitu. Žalobci ohlásili svůj záměr na změnu v užívání prvního nadzemního podlaží až po vydání prvostupňového rozhodnutí, což vyplynulo i ze správního spisu Městské části Praha 6 sp. zn. spis. zn. SZ MCP6 271157/2019/OV/Fr.
56. Jak soud uvedl již v usnesení ze dne 26. 3. 2021, č.j. 8 A 37/2020 – 239, o zrušení usnesení kterým byl přiznán odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí žalovaného, v této věci je nutno vycházet ze skutkového a právního stavu v době vydání prvostupňového rozhodnutí, nikoli v době vydání rozhodnutí žalovaného. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79, na který odkazují a který uvádí, že „rozhodování správního orgánu podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí tedy vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č.j. 1 As 68/2008 – 126, zejména body 36 a 37)“, však hovoří o rozhodnutí prvostupňovém, když explicitně uvádí v bodech 25 a 26 „Na rozdíl od

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovala zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Lze však souhlasit s názorem, že zásada vyplývá implicitně ze správního řádu, a to ostatně již jen s přihlédnutím k jiným ustanovením správního řádu, jako je § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4. [26] V odvolacím řízení lze dle § 82 odst. 4 správního řádu uvádět jen takové nové skutečnosti, které nemohl účastník uplatnit dříve (např. proto, že nastaly až po vydání prvostupňového rozhodnutí).“

57. V případě žalobců nutno podotknout, že žalobci skutečnost, že došlo ke změně užívání místnosti č. 1.03 v 1. NP objektu č. p. A z garáže na obytnou místnost nikde ve stavebním řízení, ale ani v žalobě neuvedli, vyplývá však, jak uvedli, pouze z jimi doloženého znaleckého posudku. Tato skutečnost sice nastala až po podání jejich odvolání (30. 4. 2019), jelikož byl tento záměr ohlášen dne 7. 8. 2019, na druhou stranu žalobci tuto skutečnost, ačkoliv k tomu měli prostor, (žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 6. 1. 2020), do svého odvolání nedoplňovali ani později.
58. Odvolací orgán tedy správně posoudil věc dle skutkového stavu v době vydání prvostupňového rozhodnutí, tj. rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 24. 4. 2019, a nedostatek osvětlení obytné místnosti č. 1.03, která v té době neexistovala, tedy nemůže mít vliv na správnost žalobou napadeného rozhodnutí. V době rozhodování správního orgánu prvního stupně byly totiž v prvním nadzemním podlaží místnosti nikoliv obytné. Jejich osvit pak řešil znalecký posudek společností DEKPROJEKT s. r. o., IČ 27642411, se sídlem Tiskařská 257/10, Praha 10, opatřený razítkem Ing. V. Z., Ph.D., autorizovaného inženýra v oboru pozemní stavby, znalce pro oslunění, denní a umělé osvětlení, jehož předmětem bylo posouzení zastínění rodinného domu na pozemku parc. č. S v k. ú. X ve spoluvlastnictví žalobců. V závěru předmětného posudku se uvádí, že všechny obytné místnosti splňují požadavky na denní osvětlení dle ČSN 73 0580-2 a PSP (§ 45) a míra stínění rodinného domu na pozemku parc. č. S v k. ú. X navrhovanou stavbou je vyhovující. Pokud se žalobci rozhodli změnit užívání předmětných místností z technických na obytné poté, co byl schválen navrhovaný záměr, museli si být vědomi toho, že nebudou splňovat normu a nemohou se dovolávat nezákonnosti rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobní námitka je tak rovněž nedůvodná.
59. Soud rovněž připomíná, že námitka, že navrhovaná stavba nesplňuje stavební předpisy, jelikož se jedná o dva rodinné domy, za situace, kdy tato skutečnost do práv žalobců nikterak nezasahuje, a žalobní námitka je tak už z tohoto důvodu nedůvodná viz bod 34 tohoto rozsudku. Soud však rovněž souhlasí se žalovaným, že navrhovaná stavba odpovídá definici rodinného domu, jak je uvedena v ust. § 2 písm. u) bod 1., dle kterého *je stavbou individuálního bydlení rodinný dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkrovní. Nejedná se tedy o dva rodinné domy, ale jeden rodinný dům se dvěma bytovými jednotkami řešenými nikoliv horizontálně ale vertikálně.*
60. **Co se týče namítaného zhoršení kvality a hodnoty prostředí** v domě žalobců, soud předně uvádí, že jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006 č. j. 2 As 44/2005-116: *„Pohodou bydlení“ lze podle jedné z možných definic, která se snaží tento pojem kategorizovat subjektivně, rozumět takový stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně (viz Marek Hanák, Pohoda bydlení, Právní rádce – internetová verze, 28. 4. 2005,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

http://pravnihradce.ihned.cz/). Z objektivistického úhlu pohledu lze „pohodu bydlení“ rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (z obdobně pojaté definice vychází ve své praxi Ministerstvo pro místní rozvoj, viz Marek Hanák, cit. dílo). Nejvyšší správní soud se ve svém výkladu legálního pojmu „pohoda bydlení“ přiklání k druhé z výše nastíněných definic, tedy definici objektivistické, která lépe odpovídá ústavním principům zákazu libovůle a neodůvodněné nerovného zacházení (viz čl. 1 věta první Listiny základních práv a svobod), nicméně podotýká, že správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat [...].“

61. Soud sice připouští subjektivní nespokojenost žalobců se sousedící stavbou, avšak s ohledem na to, že tato jednak vyhověla právním předpisům i urbanisticko-architektonickému charakteru dané lokality, jednak nepředstavuje reálné a konkrétní porušení práva žalobců, jelikož se nejedná o řešení ve vztahu k žalobcům zjevně nepřiměřené, nezdůvodnitelné či diskriminační, nejde ani o zjevný excés, projev libovůle, šikanu a podobně, není zde důvod předmětné rozhodnutí jako nezákonné zrušit. Charakter předmětné stavby je zjevně určován velikostí a charakterem pozemků v dané oblasti (svah a existence opěrné zdi) s tím, že je logické a legitimní, že stavebník chce využít daný pozemek co možná nejefektivněji. Soud se nedomnívá, že by navrhovanou stavbou klesla kvalita prostředí a hodnoty nemovitostí žalobců a to jednak proto, že stavba žalobců byla postavená vedle proluky, s jejímž zastavěním stavbou podobného rázu, jako je stavba žalobců, museli žalobci do budoucna počítat. Jednak proto, že žalobci svoje tvrzení o poklesu hodnoty nemovitosti nikterak nedoložili. Pokud se žalobci poté, co byla navrhovaná stavba schválena stavebním úřadem, rozhodli změnit účel užívání prvního nadzemního podlaží, i když věděli, že nebude splňovat normu, co se týče osvitů těchto místností, nemohou se následně dovolávat snížení pohody bydlení z tohoto důvodu. Žalobní námitka je tak rovněž nedůvodná.
62. Co se týče námitky, že navrhovaná stavba je v rozporu s **vyhláškou č. 501/2006 Sb.** o obecných požadavcích na využívání území, soud uvádí, že tato vyhláška se dle ust. § 194 písm. e) stavebního zákona, které stanoví, že „*k provedení § 169 hlavního města Praha stanoví nařízením vydaným v přenesené působnosti obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze*“, na území hl. m. Prahy neaplikuje, viz závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2004, čj. 5 A 153/2000-81, jehož právní věta zní: „*Vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj, vydaná na základě zmocnění obsaženého v § 143 odst. 1 písm. k) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona, a vyhláška Národního výboru hlavního města Prahy č. 5/1979 Sb. NVP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, vydaná na základě zmocňujícího ustanovení § 143 odst. 5 téhož zákona, jsou právními předpisy stejné právní síly toliko s odlišnou místní působností: působnost vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj se vztahuje na území celé České republiky s výjimkou hlavního města Prahy a působnost vyhlášky Národního výboru hlavního města Prahy dopadala naopak pouze na tuto obec.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

63. Soud proto závěrem uvádí, že má za to, že správní orgány neporušily žádné procesní ustanovení ani hmotněprávní předpisy a rozhodnutí tedy netrpí žádnou z vytýkaných nezákonností, která by mohla vést k jeho zrušení.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

64. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
65. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. dle úspěchu ve věci. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, však nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Osobám zúčastněným na řízení nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu